

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 113

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 469 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. b) și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
151. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual.....	4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 72 din 11 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	5–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. b) și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. b) și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, excepție ridicată de Societatea Aveiro-Exim — S.R.L. din Codlea, județul Brașov, în Dosarul nr. 1.211/197/2019 al Judecătoriei Brașov. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 95D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens menționează că dreptul la apărare este consacrat în sfera activității judiciare la constatarea săvârșirii unei contravenții, iar cu privire la celelalte critici formulate apreciază că acestea sunt nemotivate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.211/197/2019, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. b) și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Aveiro-Exim — S.R.L. din Codlea, județul Brașov, cu prilejul soluționării plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor întocmit în anul 2019 de către Inspectoratul Teritorial de Muncă Brașov.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dreptul său la apărare a fost nesocotit prin imposibilitatea sa de a participa la administrarea probelor în etapa prealabilă întocmirii procesului-verbal de contravenție, fișele de identificare cuprinzând mențiuni tipizate. Astfel, în opinia sa, modalitatea de administrare a declarației sub sancțiunea unei amenzi contravenționale încalcă art. 23 din Constituție, „dreptul la tăcere fiind o componentă a dreptului la libertatea individuală și a dreptului la apărare”. Totodată, fără a detalia, apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 53 din Constituție.

6. **Judecătoria Brașov** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, criticile formulate având un caracter strict formal, fiind invocate doar pentru a obține

tergiversarea soluționării plângerii contravenționale. În esență, referitor la pretinsa încălcare a art. 24 din Constituție, instanța consideră că această susținere este neîntemeiată atât timp cât dreptul la apărare presupune existența unui litigiu pendent. Or, autoarea excepției a invocat inegalitatea de tratament în raport cu activitatea de control prealabilă întocmirii procesului-verbal de contravenție, iar nu în raport cu existența vreunei inegalități în drepturi a persoanei în fața legii și a autorităților publice, în sensul prevăzut de art. 24 din Constituție. De asemenea, instanța învederează că autoarea excepției beneficiază atât de posibilitatea de a supune controlului judecătoresc procesul-verbal de contravenție, cât și de posibilitatea de a folosi în tot cursul procesului mijloacele legale de probă. Referitor la susținerile privind încălcarea art. 23 din Constituție, instanța consideră că acestea nu au temei, în discuție nefiind o procedură penală, iar cu privire la încălcarea art. 53 din Constituție apreciază că intervenția inspectorilor de muncă în sfera de activitate a persoanelor juridice are un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 19 lit. b) și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012, cu următorul cuprins normativ:

— Art. 19 lit. b): „*Inspectorii de muncă, purtând asupra lor legitimația și insigna care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege, au următoarele drepturi: (...)*

b) *să identifice, pe baza actelor care dovedesc identitatea sau pe baza altor documente, persoanele aflate în locurile de muncă sau în alte locuri supuse controlului sau cercetării evenimentelor și să impună completarea fișei de identificare;*”;

— Art. 23 alin. (1): „(1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei:*

a) *împiedicarea în orice mod a inspectorilor de muncă să exercite, total sau parțial, controlul ori să efectueze cercetarea evenimentelor potrivit prevederilor legale prin orice acțiune sau*

inacțiune a conducătorului unității, a reprezentantului legal, a unui angajat, prepus ori a altei persoane aflate în locațiile supuse controlului, inclusiv refuzul persoanei găsite la locul de muncă de a completa fișa de identificare sau de a da informații despre evenimentul cercetat;

b) neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială de către entitatea controlată a măsurilor dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta;

c) nerespectarea de către conducătorul unității, reprezentantul legal al acestuia, angajați, prepuși sau alte persoane aflate în locațiile supuse controlului a obligației de a pune la dispoziția inspectorilor de muncă, în termenul stabilit de aceștia, documentele și informațiile solicitate, necesare controlului ori cercetării evenimentelor.”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții legale contravin normelor constituționale ale art. 23 referitoare la libertatea individuală, ale art. 24 care consacră dreptul la apărare și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în speță sunt relevante considerentele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 237 din 17 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 4 mai 2011, și al Deciziei nr. 98 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 5 mai 2015.

13. Astfel, prin jurisprudența precitată, și anume Decizia nr. 98 din 3 martie 2015, paragraful 13, Curtea a constatat că Inspekția Muncii îndeplinește funcția de autoritate de stat prin care se asigură exercitarea controlului aplicării prevederilor legale în domeniile sale de competență [art. 5 lit. a) din Legea nr. 108/1999], iar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii de muncă exercită atribuții de autoritate de stat [art. 12 alin. (2) din Legea nr. 108/1999]. Prin decizia precitată, la paragrafele 15-17, Curtea a reținut că în privința proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor ale inspectorilor de muncă legea dispune, la art. 19 lit. o), că inspectorii de muncă au dreptul să constate contravenții și să aplice sancțiuni prevăzute de legislația în vigoare. De asemenea, Legea nr. 108/1999 conține norme proprii prin care sunt stabilite fapte care constituie contravenții. Astfel, art. 23 alin. (1) lit. b) din acest act normativ prevede că neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială de către entitatea controlată a măsurilor dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta, constituie contravenție și se sancționează cu o amendă aplicată în limitele prevăzute de lege. Potrivit art. 16 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspekției Muncii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.377/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 25 noiembrie 2009, constatările privind nerespectarea prevederilor legale din domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă, care conform actelor normative în vigoare constituie contravenție, sunt consemnate de inspectorii de muncă în procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor. Potrivit alin. (3) al art. 20 din Legea nr. 108/1999, contestațiile formulate împotriva acestor procese-verbale sunt soluționate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

14. Curtea a reținut, totodată, că actele cu caracter administrativ încheiate de inspectorii de muncă au o natură și o finalitate diferite față de procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, cele din prima categorie putând fi contestate potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, indiferent dacă au fost sau nu urmate de încheierea unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor. Instanțele competente sunt

secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor, curților de apel sau a Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit competenței materiale stabilite de legea procesual civilă, iar în ceea ce privește contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, competența de soluționare a acestora în primă instanță revine judecătorei în a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția. Instanța chemată să cenzureze legalitatea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției controlează aplicarea și executarea sancțiunilor contravenționale, aspecte care sunt diferite față de cele care formează obiectul cenzurii instanței de contencios administrativ care verifică actele cu caracter administrativ ale inspectorilor de muncă prin care au fost dispuse de către aceștia anumite măsuri. Curtea a mai statuat că nerespectarea de către entitatea controlată a măsurilor stabilite de inspectorii de muncă atrage sancționarea sa contravențională, însă aceasta nu înseamnă că entitatea controlată nu a avut posibilitatea de a contesta măsura dispusă de inspectorul de muncă în termenul legal și pe calea prevăzută de lege.

15. La paragrafele 18 și 19 din aceeași decizie, Curtea a învederat că tratamentul procesual diferit sub aspectul instanței competente să efectueze controlul actului întocmit de inspectorii de muncă este justificat în mod obiectiv și rezonabil de natura juridică diferită a actelor juridice supuse controlului (actele cu caracter administrativ încheiate de inspectorii de muncă și procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor). Astfel, cele două sancțiuni au natură juridică diferită, una pur administrativă, cealaltă contravențională, și se aplică în momente diferite și pentru fapte distincte. Împrejurarea potrivit căreia contestațiile formulate împotriva actelor cu caracter administrativ și a proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor ale inspectorilor de muncă sunt date în competența de soluționare a unor instanțe diferite nu împieteează cu nimic asupra dreptului de acces la justiție, autoarea excepției având posibilitatea de a-și exercita garanțiile prevăzute de lege, formulând apărările pe care le consideră pertinente și utile cauzei, la fel ca orice altă persoană aflată într-o asemenea situație. De altfel, Curtea a constatat că art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 prevede că nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

16. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că regimul contestării actelor administrative de constatare și sancționare a contravențiilor reprezintă un alt fel de „recurs paralel” împotriva unor acte administrative, precum cel prevăzut de dispoziția legală menționată (a se vedea în acest sens Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 26 aprilie 2006).

17. În fine, prin Decizia nr. 237 din 17 februarie 2011, mai sus menționată, făcând referire la Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, Curtea a învederat că activitățile pe care Inspekția Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes general. Intervenția din partea autorităților publice în sfera de activitate a persoanelor juridice are un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, având în vedere că, potrivit Legii nr. 108/1999, printre obiectivele Inspekției Muncii se numără și controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, la securitatea și sănătatea în muncă, la protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale. Curtea a reținut că drepturile conferite inspectorilor de muncă au în vedere atât specificul activității de control exercitate, cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică.

18. Prin urmare, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea art. 23 din Constituție, formulată de autoarea excepției din perspectiva faptului că „dreptul la tăcere este o componentă a dreptului la libertatea individuală”.

19. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 24 din Constituție, prin Decizia nr. 237 din 17 februarie 2011, precitată, Curtea a constatat că dreptul la apărare este circumscris cadrului procesual în care o parte are posibilitatea, garantată de Constituție, de a utiliza toate

mijloacele prevăzute de lege prin care pot fi invocate situații sau împrejurări ce susțin și probează apărarea sa.

20. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Aveiro-Exim — S.R.L. din Codlea, județul Brașov, în Dosarul nr. 1.211/197/2019 al Judecătoriei Brașov și constată că dispozițiile art. 19 lit. b) și cele ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual

Având în vedere prevederile art. 41 alin. (2), (4) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 41 alin. (20) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru anul fiscal 2025, indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual este 104,4%.

Art. 2. — Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile, direcțiile generale regionale

ale finanțelor publice, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 29 ianuarie 2025.
Nr. 151.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 72**din 11 noiembrie 2024**

Dosar nr. 1.907/1/2024

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.907/1/2024, la care s-au conexasă dosarele nr. 2.071/1/2024 și nr. 2.099/1/2024, este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de:

— Tribunalul Ialomița — Secția civilă privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă dispozițiile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 permit ca salariul de bază corespunzător gradației 0 pentru funcțiile din aparatul de specialitate al primarului să se stabilească la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, indiferent de gradul/treapta profesională deținut(ă) de personal;

— Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal privind dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

• dacă, începând cu 1 ianuarie 2024, în ceea ce privește modalitatea de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX lit. C din Legea-cadru nr. 153/2017 (în speță, primar și viceprimar), prin „nivelul aferent lunii decembrie 2023”, la care fac referire prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023, se are în vedere salariul minim garantat în plată cu care se face înmulțirea coeficienților aferenți funcției de primar și de viceprimar sau indemnizația lunară a funcției de primar și de viceprimar, care pentru luna decembrie 2023 se determină prin înmulțirea coeficienților aferenți funcției cu salariul de bază minim brut pe țară la nivelul anului 2021?;

• dacă, pentru funcționarii publici și pentru personalul contractual din aparatul propriu al primarului și consiliului local, din instituțiile și serviciile publice de interes local din subordinea acestora, salarizarea se face astfel încât:

— veniturile salariale să nu depășească indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar;

— veniturile salariale să se încadreze în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli?;

— Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: recalcularea salariului brut al personalului contractual din cadrul Primăriei Orașului Oravița, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14 din 30 ianuarie 2018, se cuvine tuturor salariaților sau doar celor care au salariile de bază aferente gradației 0, în cazul modificării salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată?.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, un punct de vedere din partea Instituției Prefectului Suceava și o cerere de intervenție accesorie formulată de unitatea administrativ-teritorială comuna Frecăței.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul sesizărilor

7. Tribunalul Ialomița — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 28 august 2024, astfel cum a fost completată prin Încheierea din 17 septembrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 9 septembrie 2024, cu nr. 1.907/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 11 noiembrie 2024.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost înregistrate, cu nr. 2.071/1/2024, sesizarea formulată de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și, cu nr. 2.099/1/2024, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

10. Considerându-se că există o strânsă legătură între obiectul primei sesizări și cel al sesizărilor înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a dispus conexarea dosarelor nr. 2.071/1/2024 și nr. 2.099/1/2024 la Dosarul nr. 1.907/1/2024.

II. Normele legale incidente

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Capitolul I secțiunea a 2-a „Principiile sistemului de salarizare”
„Principii

Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate; (...)”

Capitolul II secțiunea 1 „Salariile de bază și gradațiile”

„Art. 11. — (1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, Primăria Generală a Municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

(5) Angajarea, promovarea, avansarea în gradație a personalului prevăzut la alin. (1) se fac cu respectarea prevederilor prezentei legi, precum și a celorlalte reglementări specifice funcționarilor publici și personalului contractual. (...)

Modul de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică

Art. 13. — (1) Indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. (...)

Încadrarea și promovarea unor categorii de personal

Art. 31. — (1) Pentru personalul contractual sau alte categorii de personal care nu beneficiază de statute speciale, ocuparea unui post vacant sau temporar vacant se face prin concurs sau examen, pe baza regulamentului-cadru care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Încadrarea și promovarea personalului plătit din fonduri publice pe funcții, grade sau trepte profesionale se fac potrivit prevederilor din statute sau alte acte normative specifice domeniului de activitate, aprobate prin legi, hotărâri ale Guvernului sau acte administrative ale ordonatorului principal de credite, după caz.

(3) În situația în care promovarea personalului contractual sau a altor categorii de personal bugetar în funcție, grad sau treaptă profesională nu este reglementată prin statute proprii, promovarea se face de regulă pe un post vacant existent în statul de funcții.

(4) În situația în care nu există un post vacant, promovarea personalului plătit din fonduri publice în funcții, grade sau trepte profesionale se va face prin transformarea postului din statul de funcții în care acesta este încadrat într-unul de nivel imediat superior.

(5) Promovarea în funcții, în grade sau trepte profesionale imediat superioare se realizează pe baza criteriilor stabilite prin regulament-cadru, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, dacă nu este reglementată altfel prin statute sau alte acte normative specifice.

(6) Promovarea în grade sau trepte profesionale imediat superioare se face din 3 în 3 ani, în funcție de performanțele profesionale individuale, apreciate cu calificativul «foarte bine», cel puțin de două ori în ultimii 3 ani de activitate, de către comisia desemnată prin dispoziție a ordonatorului de credite bugetare, din care fac parte reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, reprezentanții salariaților, dacă în statute sau în legi speciale nu se prevede altfel.

(7) Activitatea profesională se apreciază anual, ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale, de către conducătorul instituției publice, la propunerea șefului ierarhic, prin acordarea calificativelor «foarte bine», «bine», «satisfăcător» sau «nesatisfăcător», dacă în statute sau în legi speciale nu se prevede altfel.

(8) Ordonatorii de credite pot aproba demararea procedurilor privind promovarea pe funcții, grade sau trepte profesionale a personalului numai cu condiția încadrării în cheltuielile de personal aprobate în buget. (...)

Aplicarea legii

Art. 38 (...) — (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: (...)

f) indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru

modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023*

„**Art. I.** — (1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX litera C la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023. (...)”

(6) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la această lege, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2023.”

13. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023* pentru modificarea și completarea unor acte normative, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri bugetare, aprobată cu completări prin Legea nr. 153/2024, cu completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023*

„**Art. I.** — *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023* privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul I, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

«(6) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la această lege, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2023.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru personalul care a beneficiat de majorarea salariilor de bază prin aplicarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2023* privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, respectiv aplicarea Legii nr. 371/2023 privind aprobarea *Ordonanței Guvernului nr. 21/2023* pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul sănătății, precum și pentru personalul din sistemul de justiție pentru care în cursul anului 2023, prin acte administrative ale ordonatorilor de credite,

au fost stabilite majorări ale salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, în anul 2024, începând cu data de 1 ianuarie, nivelul salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la nivelul stabilit pentru luna decembrie 2023.»”

III. Expunerea succintă a proceselor

A) Sesizarea Tribunalului Ialomița

14. Prin acțiunea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului Ialomița, reclamantul prefectul județului (...) a chemat în judecată pe pârâtul Consiliul Local (...), solicitând anularea Hotărârii pârâtului nr. (...) din 26 octombrie 2023 privind aprobarea salariilor de bază pentru gradația „0” (zero), aferente funcțiilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Slobozia, direcțiilor și serviciilor publice de interes local.

Cu ocazia exercitării controlului de legalitate de către prefectul județului (...), aceasta a fost considerată nelegală și, întrucât autoritatea locală nu a procedat la reanalizarea acestora, reclamantul a formulat acțiunea în instanță.

Cu privire la anexa hotărârii a cărei anulare se solicită, reclamantul a arătat că salariile muncitorilor calificați (I-IV) sunt la același nivel cu cele ale muncitorilor necalificați (I și II — fără sporuri); mai mult, salariul unui muncitor calificat I nu poate fi la același nivel cu cel al unui muncitor calificat II, III sau IV; de asemenea, salariul unui muncitor necalificat I nu poate fi la același nivel cu cel al unui muncitor necalificat II — fără sporuri, iar salariul unui referent, îngrijitor, polițist local, arhivar, portar nu poate fi la același nivel cu cel al unui muncitor necalificat II — fără sporuri.

Dat fiind faptul că salariile pentru funcțiile de referent, îngrijitor, polițist local, arhivar, muncitori calificați (I-IV), muncitori necalificați (I și II — fără sporuri) sunt la același nivel, s-a susținut că este încălcat principiul ierarhizării funcțiilor plătite din fonduri publice, prevăzut la art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Pârâtul a depus întâmpinare, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, invocând că, în baza art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, a dat eficiență Hotărârii Guvernului nr. 900/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, or, având în vedere acest act normativ, angajatorul nu poate negocia și stabili salarii de bază sub salariul de bază minim brut, fiind obligat să garanteze în plată un salariu de bază brut lunar cel puțin egal cu salariul de bază minim brut pe țară, conform alin. (2) și (3) ale art. 164 din Codul muncii.

B) Sesizarea Tribunalului Suceava

15. Prin acțiunea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, reclamantul a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Comunei (...) nr. (...) din 22 noiembrie 2023 privind stabilirea salariilor de bază pentru funcțiile publice și contractuale din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei (...), începând cu 1 ianuarie 2024.

În esență, reclamantul a susținut că, pentru luna decembrie 2023, indemnizația primarului și viceprimarului comunei (...) se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017 cu salariul de bază minim brut pe țară la nivelul anului 2021, or, prin hotărârea contestată, s-a calculat indemnizația primarului și a viceprimarului prin înmulțirea coeficienților de mai sus cu salariul minim brut pe țară de 3.300 lei, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 900/2023 începând cu 1 octombrie 2023, ceea ce încalcă evident prevederile legale în vigoare.

Totodată, reclamantul a contestat hotărârea și sub aspectul salarizării personalului public și contractual ce face parte din aparatul propriu al primarului și al consiliului local, în măsura în care se încalcă art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

C) Sesizarea Curții de Apel Timișoara

16. Prin acțiunea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, reclamantul persoană fizică a solicitat în contradictoriu cu pârâtul primarul orașului (...) obligarea acestuia la recalcularea salariului brut, arătând că, odată cu intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, în luna ianuarie 2018, Consiliul Local (...) a adoptat Hotărârea Consiliului Local (...) nr. 14 din 30 ianuarie 2018 privind stabilirea salariilor de bază pentru funcționarii publici și personalul contractual din aparatul de specialitate al primarului orașului (...) și serviciile publice din subordinea Consiliului Local al Orașului (...), în baza căreia au fost emise dispoziții pentru recalcularea salariilor de bază ale funcționarilor publici și personalului contractual.

Actul administrativ prevede la art. 2 alin. (2) că: „În cazul modificării salariului de bază minim brut pe țară, salariile de bază aferente gradației 0 se vor recalcula prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. 1 cu noul salariu de bază minim brut pe țară, stabilit potrivit prevederilor legale.”

Reclamantul a arătat că, prin Dispoziția nr. 102 din 31 ianuarie 2018, i s-a stabilit un salariu de bază de (...) lei, cu mențiunea că, de la acest moment, salariile de bază ale angajaților din Primăria (...) nu au mai fost actualizate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 937/2018, Hotărârii Guvernului nr. 935/2019 și Hotărârii Guvernului nr. 4/2021, deși art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14 din 30 ianuarie 2018 prevedea acest aspect.

Tribunalul Caraș-Severin, prin Sentința civilă nr. 4.266 din 28 martie 2024, a admis acțiunea și a obligat pârâtul să recalculeze salariul de bază brut în conformitate cu dispozițiile din Hotărârea Consiliului Local (...) nr. 14 din 30 ianuarie 2018, pentru perioada 1.01.2019-18.01.2023, precum și să achite diferențele dintre sumele rezultate în urma recalculării și salariile efectiv încasate pentru perioada 1.01.2019-18.01.2023, actualizate cu rata inflației la data plății efective. În motivarea soluției s-a reținut că, potrivit art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, în materia salarizării personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, legiuitorul acordă competență exclusivă consiliilor locale, așa cum este reglementat prin dispozițiile art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Hotărârea Consiliului Local (...) nr. 14 din 30 ianuarie 2018 reprezintă, de fapt, o reproducere a dispozițiilor art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, care explicitează modul de stabilire a salariilor de bază, care sunt diferențiate pe funcții, grade/trepte și gradații. Or, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, fiecărei funcții, fiecărui grad/fiecărei trepte profesionale îi corespund 5 gradații, corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă, cu excepția funcțiilor de demnitate publică și funcțiilor de conducere pentru care gradația este inclusă în indemnizația lunară/salariul de bază.

Așadar, s-a avut în vedere salariul de bază minim brut pe țară de la acea dată pentru toate funcțiile, acesta fiind înmulțit cu coeficientul de multiplicare aferent fiecărei funcții, astfel încât excluderea reclamantului de la recalcularea salariilor, în funcție de noul salariu de bază minim brut pe țară stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 937/2018, Hotărârea Guvernului nr. 935/2019, Hotărârea Guvernului nr. 4/2021 și Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2021, este nejustificată.

Prin apelul formulat s-a susținut că intimatul nu se încadrează la gradația 0, potrivit art. 3 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/

indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, să asigure promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale și avansarea în gradații, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu, iar, în privința coeficienților de salarizare, Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că salariile de bază se aprobă prin hotărâre de consiliu și nu distinge în privința mecanismului coeficient salarizare înmulțit cu salariul minim garantat în plată.

17. În cadrul soluționării acțiunilor, respectiv al apelului, apreciind asupra existenței unei norme speciale, derogatorie, cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și care ar impune obligativitatea sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept atunci când obiectul cauzei este cel menționat la art. 1 din actul normativ anterior menționat, instanțele au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor

18. Tribunalul Ialomița — Secția civilă a apreciat ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Astfel, soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea a cărei lămurire se cere, întrucât cauza are ca obiect anularea hotărârii de consiliu local prin care s-au aprobat salariile de bază pentru gradația 0 aferente funcțiilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului, așadar, este un proces care privește stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Problema de drept nu a fost anterior dezlegată și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

19. Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut ca fiind îndeplinite condițiile cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, după cum urmează:

— obiectul cererii de chemare în judecată vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, și chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

20. Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv prezentul litigiu privește stabilirea și plata drepturilor bănești ale unei persoane ale cărei drepturi salariale sunt stabilite în temeiul Legii-cadru nr. 153/2017, iar până în prezent Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior asupra chestiunii de drept și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Spre deosebire de reglementarea de drept comun din Codul de procedură civilă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai impune condiția ca chestiunea de drept să fie nouă, ci doar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acesteia, astfel încât existența unei practici anterioare nu poate duce la înlăturarea obligației de a formula o sesizare potrivit dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale titularilor sesizărilor

21. Tribunalul Ialomița a apreciat că, potrivit anexei nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, cap. II lit. A — Salarizarea personalului contractual din administrația publică centrală de specialitate,

servicii deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe centrale de specialitate, prefecturi, consilii județene, municipii, administrația publică locală — consilii, primării și servicii publice din subordinea acestora, pct. IV — Nomenclatorul și ierarhia funcțiilor din administrația publică locală — Salarii de bază pentru funcții de specialitate, la lit. b) sunt menționate funcțiile de execuție pe grade și trepte profesionale, printre care se regăsesc cele din anexa la hotărârea consiliului local a cărei anulare se cere.

Din dispozițiile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că salariile trebuie stabilite în funcție de munca desfășurată de fiecare angajat, cu respectarea ierarhizării atât pe verticală, cât și pe orizontală în cadrul aceluiași domeniu.

Totodată, plecând de la dispozițiile art. 31 din Legea-cadru nr. 153/2017, ca urmare a promovării în grade sau trepte profesionale, se modifică și salarizarea personalului pentru a reflecta diferența determinată de gradele sau treptele profesionale deținute. Ca atare, salarizarea între ocupații diferitelor grade sau trepte profesionale nu poate fi aceeași, trebuind stabilită la cel mai mic nivel pentru ocupații gradelor sau treptelor minime și să crească progresiv, pe măsură ce personalul promovează în grade sau trepte profesionale. De asemenea, nu se poate pune semnul egalității între salariul unui muncitor necalificat și al unui muncitor calificat sau al unui referent, îngrijitor sau polițist local, având în vedere diferența de încadrare a posturilor. Necesitatea asigurării salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată nu justifică egalizarea salariilor pentru toate funcțiile cuprinse în anexa la hotărârea consiliului local, ci obligă consiliul local să realizeze o ierarhizare a salariilor în funcție de postul ocupat de fiecare persoană în cadrul aceluiași domeniu, dar și în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate.

22. Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a arătat că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, atât salariile de bază, cât și indemnizația pentru funcțiile de demnitate publică sunt plafonate la nivelul anului 2021.

Prin alin. (44) al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, introdus prin Legea nr. 103/2023, începând cu 1.11.2022 (deci inclusiv anul 2023), veniturile salariale ale personalului plătit din fonduri publice prevăzute în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 se stabilesc prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.

Prin art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în anul 2024, începând cu 1 ianuarie, salariile de bază de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023, deci majorarea de 5% se raportează la nivelul din 2023, care este cel din anul 2021.

În ceea ce privește coeficienții corespunzători indemnizațiilor pentru persoanele alese în funcții de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale, aceștia se stabilesc potrivit dispozițiilor anexei nr. IX lit. C din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.

De altfel, dispozițiile art. I alin. (44) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și

completarea unor acte normative, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2022, aprobată cu completări prin Legea nr. 103/2023, prevăd, în mod expres, pentru situația primarului și viceprimarului, că, „Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (41), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021”.

Totodată, potrivit art. I alin. (2) din acest act normativ, „(2) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2021”.

În consecință, stabilirea, prin hotărâre a consiliului local, a indemnizației primarului și viceprimarului prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 apare ca fiind nelegală, câtă vreme funcțiilor de demnitate publică mai sus menționate le este corespunzătoare o altă modalitate de stabilire a indemnizațiilor pentru persoanele ce le ocupă.

Astfel, se constată că salariul de bază al funcționarilor publici și al personalului contractual al aparatului primarului se stabilește prin hotărâre a consiliului local și, conform art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, nivelul veniturilor salariale stabilite pentru funcționarii publici și personalul contractual din aparatul de specialitate al primarului nu poate depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar.

Limitarea din art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se referă doar la salariul de bază, ci și la veniturile salariale.

23. Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a arătat că Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018 a fost adoptată având în vedere dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 și privește stabilirea salariilor de bază pentru funcționarii publici și personalul contractual din aparatul de specialitate al primarului orașului Oravița și serviciile publice din subordinea Consiliului Local al Orașului Oravița, având caracter normativ în domeniul pe care îl reglementează.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018, în cazul modificării salariului de bază minim brut pe țară, salariile de bază aferente gradației 0 se vor recalcula prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. 1 cu noul salariu de bază minim brut pe țară, stabilit potrivit prevederilor legale. Aceasta înseamnă că, de fiecare dată când salariul de bază minim brut pe țară suferă modificări, salariile de bază aferente gradației 0 trebuie recalculate prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. 1 cu noul salariu de bază minim brut pe țară.

În ceea ce privește salariile aferente gradațiilor 1-5 acordate devin incidente dispozițiile art. 7 din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018, care stabilește modul de calcul al drepturilor salariale.

Potrivit art. 7 alin. (1) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018, salariile de bază prevăzute în anexa nr. 1 pentru funcțiile de execuție sunt la gradația 0, la care se adaugă 5 gradații corespunzătoare tranșelor de vechime, care se includ în salariul de bază.

Deoarece salariul de bază pentru gradațiile 1-5 au ca punct de plecare salariul de bază aferent gradației 0, se constată că, de fiecare dată când are loc o modificare a salariului aferent gradației 0 ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018, are loc, implicit, o creștere a salariului de bază aferent gradațiilor 1-5 prin aplicarea succesivă a procentelor stabilite prin dispozițiile art. 7 alin. (2) din același act administrativ.

Această modalitate de stabilire a salariilor trebuie să se realizeze însă în limitele stabilite de dispozițiile art. 1 alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care au ca efect plafonarea salariilor și indemnizațiilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost stabilit prin Decizia nr. 11 din 17 iunie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 2 august 2024.

VI. Punctul de vedere al părților

24. În opinia reclamantului din cauza înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal asupra problemei de drept, începând cu luna iulie 2017, drepturile salariale ale personalului bugetar sunt, în mod exclusiv, cele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 [art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017].

Astfel, legiuitorul a stabilit atât regula după care se calculează indemnizația aleșilor locali, cât și excepții de la regulă.

Potrivit art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu 1 ianuarie 2018, pentru funcțiile de demnitate publică la nivel local s-a avut în vedere acordarea de creșteri salariale etapizate. Art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 a prevăzut că indemnizațiile lunare pentru primar și viceprimar se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

În perioada 2020-2023 au fost stabilite o serie de derogări de la prevederile art. 13 alin. (1) și ale art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel:

a) în anul 2020 s-a stabilit o primă derogare de la regula de mai sus, conform art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

b) în anul 2021 s-a stabilit o a doua derogare, conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene;

c) în anul 2022 s-a stabilit o altă derogare, conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

d) în anul 2023 s-a stabilit o nouă derogare, conform articolului unic din Legea nr. 103/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

e) pentru anul 2024 legiuitorul a avut în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 — art. 1 alin. (2) și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023 — art. 1 pct. 1.

Așadar, când s-a referit la „nivelul aferent lunii decembrie 2023”, legiuitorul nu a avut în vedere salariul minim garantat în plată, cu care se face înmulțirea coeficienților aferenți funcției de primar și viceprimar, ci indemnizația lunară a funcției de primar și viceprimar.

În speță, comuna (...), având până la 3.000 de locuitori, se încadrează la lit. C pct. 16 și 28 din anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu coeficienții „4” pentru primar și „3” pentru viceprimar.

Prin urmare, pentru luna decembrie 2023, indemnizația primarului și viceprimarului comunei (...) se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017 cu salariul de bază minim brut pe țară la nivelul anului 2021:

— primar: 4 x 2.300 lei;

— viceprimar: 3 x 2.300 lei.

Or, prin Hotărârea Consiliului Local nr. (...) s-a făcut calculul indemnizației primarului și viceprimarului prin înmulțirea coeficienților de mai sus cu salariul minim brut pe țară de 3.300 lei, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 900/2023 începând cu 1 octombrie 2023, ceea ce încalcă evident prevederile legale în vigoare.

Pentru funcționarii publici și personalul contractual din aparatul propriu al primarului și consiliului local, din instituțiile și serviciile publice de interes local din subordinea acestora, salarizarea personalului se face potrivit art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

25. Pârâțul a susținut, în esență, că hotărârea atacată a fost emisă la 22 noiembrie 2023 și respectă integral toate actele normative în vigoare la momentul emiterii, având aplicabilitate la 1 ianuarie 2024, dată la care intră în vigoare salariile de bază individualizate prin hotărâre.

Totodată, a arătat că stabilirea salariilor de bază în temeiul art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 se face de către consiliul local prin dispoziție emisă de către primar pentru fiecare salariat în parte și nu este supusă limitării privind indemnizația viceprimarului, limitare care privește noțiunea de venituri salariale, astfel cum este aceasta definită prin lege. A mai precizat că limitarea veniturilor salariale la indemnizația viceprimarului este o operațiune din sfera execuției bugetare, la momentul statului de plată lunar, fiind o atribuție a primarului, ca ordonator de credite.

26. Părțile din dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului Ialomița — Secția civilă și cel al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale nu au formulat niciun punct de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

27. La nivelul Curții de Apel București, Tribunalul București (Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale) a apreciat că ordonatorul de credite beneficiază de o deplină libertate de stabilire a quantumului salariilor de bază, în exprimarea principiilor descentralizării, autonomiei locale și desconcentrării serviciilor publice, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă — salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean).

În acest sens s-a reținut că, începând cu 1 iulie 2017, în materia salarizării funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” sunt aplicabile prevederile Legii-cadru nr. 153/2017.

Plecând de la art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea salariilor de bază pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora se face prin hotărâre a consiliului local, care le poate și modifica.

Din reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă — salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean), rezultă că art. 11 dă expresie tocmai principiului autonomiei locale, fiind opțiunea legiuitorului, care a avut în vedere responsabilitatea, complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătit din fonduri publice.

Este adevărat că legiuitorul nu a stabilit salariul de bază aferent funcțiilor din cadrul administrației publice locale, lăsându-l la aprecierea autorităților locale, însă principiile sistemului de salarizare, reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017, sunt obligatorii și pentru autoritățile publice, cu competențe în stabilirea drepturilor salariale, întrucât scopul legiuitorului a fost acela de a institui un sistem prin care să se asigure o anumită coerență și previzibilitate în ceea ce privește cheltuielile cu personalul din cadrul autorităților publice locale.

Așadar, în afara limitărilor expres prevăzute de art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, autoritățile publice locale au obligația de a respecta o corectă așezare a funcțiilor, din perspectiva responsabilității și a remunerării acestora, cu observarea principiilor instituite prin art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, cărora li se dă eficiență tocmai prin reglementarea de la art. 11 și prin efectele aplicării acesteia, interesând principiul importanței sociale a muncii, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor [lit. d)] și principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiasi domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate [lit. f)].

Prin urmare, s-a apreciat că ordonatorul de credite beneficiază de o deplină libertate de stabilire a cuantumului salariilor de bază, în exprimarea principiilor descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

Punctul de vedere al Tribunalului Giurgiu a fost în sensul că angajatorul nu poate negocia și stabili salarii de bază sub salariul de bază minim brut, fiind obligat să garanteze în plată un salariu de bază brut lunar cel puțin egal cu salariul de bază minim brut pe țară.

Plecând de la prevederile art. 164 din Codul muncii și ale art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a reținut că drepturile salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate al primarului se stabilesc potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din aparatul de specialitate al primarului, respectiv al primarului general al municipiului București.

Rezultă că salarizarea acestora se realizează în temeiul prevederilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, prin act de dispoziție al ordonatorului principal de credite, aprobat prin hotărâre a consiliului local, iar singurele limitări pe care legea le impune ordonatorilor de credite în stabilirea drepturilor salariale ale personalului propriu sau celui al instituțiilor publice din subordine se referă la minimul și maximul acestora, cu încadrarea, evident, în limitele creditelor bugetare aprobate.

În urma consultării judecătorilor Secției conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Teleorman, punctul de vedere exprimat a fost în sensul că, potrivit art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, salariul unui debutant cu studii superioare nu poate fi la același nivel cu cel al unui muncitor necalificat.

28. La nivelul Curții de Apel Ploiești, opinia exprimată la nivelul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Prahova este în sensul că principiul ierarhizării funcțiilor plătite din fonduri publice, prevăzut la art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, este încălcat, având în vedere faptul că salariile pentru funcțiile de referent, îngrijitor, polițist local, arhivar, muncitori calificați (I-IV), muncitori necalificați (I și II — fără sporuri) sunt la același nivel. Prin urmare, stabilirea salariului de bază pentru gradația „0” aferentă funcțiilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului la nivelul salariului minim pe economie încalcă acest principiu al ierarhizării funcțiilor plătite din fonduri publice.

29. Curtea de Apel Timișoara a identificat Decizia civilă nr. 561/30.05.2023, pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 678/115/2022, prin care au fost interpretate dispozițiile art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/2024 în sensul că, atunci când are loc majorarea salariului de bază minim brut pe țară, salariile aferente gradațiilor 1-5 trebuie majorate corespunzător.

30. La nivelul Curții de Apel Cluj, Secția a IV-a de litigii de muncă și asigurări sociale și Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal au identificat mai multe hotărâri judecătorești în care este vizată problema stabilirii salariului de bază pentru gradația „0” aferent funcțiilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului la nivelul salariului minim pe economie, însă nu sub aspectul care rezultă din cuprinsul încheierii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, acela al modului de reflectare a principiului ierarhizării reglementat de art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017.

31. Din jurisprudența identificată se constată că în practică se aplică acest nivel al salariului de bază pentru gradația „0” aferent funcțiilor din cadrul aparatului de specialitate al primarului la nivelul salariului minim pe economie, apărând litigii prin care s-a solicitat salarizarea în temeiul acestor dispoziții legale (art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017) și de către alte categorii profesionale, cărora nu li s-au admis pretențiile; de asemenea, s-a ridicat problema aplicării sau neaplicării a dispozițiilor ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 226/2020 și nr. 130/2021, sub aspectul menținerii în anii 2021 și 2022 a salariilor de bază la nivelul celor acordate pentru luna decembrie a anilor anteriori celor în discuție, în ceea ce privește funcțiile din cadrul aparatului de specialitate al primarului, jurisprudența fiind diversă sub acest din urmă aspect, iar în prezent problema juridică fiind clarificată prin pronunțarea și publicarea Deciziei nr. 11/2024 a instanței supreme.

32. La nivelul Curții de Apel Iași, opinia judecătorilor din cadrul Tribunalului Vaslui este în sensul inadmisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind caracterul generic, pur formal, al întrebării adresate.

33. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nu au formulat niciun punct de vedere.

34. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 11 din 17 iunie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 2 august 2024, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. I alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, ale art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care au ca efect plafonarea salariilor și indemnizațiilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, și a stabilit că aceste reglementări legale sunt aplicabile și funcționarilor publici și personalului contractual din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, chiar dacă prevederile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu modifică sistemul de stabilire a salariilor de bază din familia ocupațională „Administrație” cuprins în art. 11 din aceeași lege-cadru.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 31 din 17 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 27 iulie 2021, a admis sesizarea și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării pe verticală, precum și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 1 din 19 februarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 28 martie 2024, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 34 din Legea poliției locale nr. 155/2010, coroborat cu art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea drepturilor salariale ale personalului poliției locale nu trebuie să se facă în același cuantum cu drepturile salariale ale personalului din aparatul de specialitate al primarului.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Prin raportul întocmit în cauză s-a apreciat că sesizările nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de legiuitor.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție**X.I. Asupra admisibilității sesizărilor**

37. Temeiul prezentelor sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

38. Domeniul de reglementare a acestui act normativ este prevăzut expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative

sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

39. În consecință, prevederile ordonanței de urgență sus-menționate se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, astfel cum se statuează expres prin art. 4 din ordonanță, conform căruia „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, (...) precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

40. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

41. Procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

a) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. Prima condiție este îndeplinită, deoarece:

a) cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea înregistrată cu nr. 1.907/1/2024 se află în curs de judecată, în primă instanță, la Tribunalul Ialomița — Secția civilă;

b) cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.071/1/2024 se află în curs de judecată, în primă instanță, la Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal;

c) cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.099/1/2024 se află în curs de judecată, în apel, la Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

43. Este îndeplinită și a doua condiție, deoarece toate cele trei cauze au ca obiect stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv personalului din cadrul aparatului de specialitate al primarului.

44. Nu este îndeplinită însă a treia condiție de admisibilitate ce vizează existența unei chestiuni de drept, care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

45. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu se definește noțiunea „chestiune de drept”, însă lămurirea sensului acesteia se va face ținând seama de principiile prezentate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței și de necesitatea completării, conform art. 4 din ordonanță, a dispozițiilor speciale ale acesteia cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dată în interpretarea prevederilor de drept comun, jurisprudență care a dezvoltat noțiunea autonomă a „chestiunii de drept”, susceptibilă de interpretare pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

46. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, alături de alte principii prezentate, legiuitorul delegat a înțeles să țină seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

47. Așadar, reiese neîndoielnic ideea că procedura specială prevăzută de ordonanță prezintă caracteristicile esențiale ale procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum aceasta este reglementată de dispozițiile de drept comun din art. 519-521 din Codul de procedură civilă, la care se adaugă diferențele specifice menționate expres în conținutul dispozițiilor ordonanței.

48. Mai mult, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care folosesc noțiunea de „chestiune de drept”, în preambulul ordonanței, legiuitorul delegat folosește sintagma „chestiuni dificile de drept”, dorind să sublinieze astfel că doar chestiunile cu un anumit grad de dificultate în drept (și nu orice chestiuni de drept) sunt cele care pot fi obiectul procedurii speciale reglementate de ordonanță, în acord cu întreaga jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dezvoltată începând cu anul 2013, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, care a instituit acest mecanism de unificare *a priori* a jurisprudenței instanțelor naționale.

49. În plus, potrivit art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, preambulul reprezintă unul dintre elementele constitutive ale actului normativ (alături de titlu, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului), fiind cel care enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării (conform art. 43 din aceeași lege).

50. Chiar dacă în jurisprudența Curții Constituționale a României s-a statuat că „expunerea de motive, prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, este un document de motivare necesar în cadrul procedurii de adoptare a legilor, însă, odată adoptată legea, rolul său se reduce la facilitarea înțelegerii

acesteia”, cu toate acestea, expunerea de motive dezvăluie finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ, fiind un instrument important în folosirea metodei teleologice. În acest sens, Curtea Constituțională a arătat că „expunerea de motive a legii nu este decât un instrument al uneia dintre metodele de interpretare consacrate — metoda de interpretare teleologică. Aceasta presupune stabilirea sensului unei dispoziții legale ținându-se seama de finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ din care face parte acea dispoziție. Astfel, expunerea de motive este doar un instrument din multe altele ale unei metode interpretative. Faptul că aceasta nu este suficient de precisă sau că nu lămurește toate aspectele de conținut ale normei nu duce la concluzia că însăși norma respectivă este neconstituțională pentru acest motiv, ea având doar o funcție de suport în interpretarea normei adoptate”. (Decizia Curții Constituționale a României nr. 285 din 17 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 29 iunie 2023).

51. Rațiunea instituirii condițiilor formale anterior arătate ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

52. În consecință, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din ordonanță obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat în mod constant în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

53. În situația contrară s-ar ajunge la o delegare, nepermisă, a funcției jurisdicționale a judecătorului cauzei în favoarea instanței supreme, chemată astfel nu să dea dezlegări de principiu asupra unor chestiuni de drept dificile, ci să dea rezolvare unor raporturi juridice concrete, aplicând norma de drept asupra situațiilor factuale punctuale.

54. Referitor la cerința existenței unei chestiuni de drept reale, dificile, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au reținut următoarele:

a) chestiunea de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; Decizia nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671

din 7 iulie 2021, paragraful 59; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42);

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragraful 37; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 61; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37);

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragrafele 38-39, 41; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 37; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42). Sub acest aspect s-a reținut că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege (Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 46).

55. Cu privire la **sesizarea Tribunalului Ialomița înregistrată cu nr. 1.907/1/2024**, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept, născută dintr-un text incomplet sau neclar, susceptibil de interpretări contradictorii, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii hotărârii prealabile. Textul de lege a cărui interpretare se solicită este art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, conform căruia „Art. 6. — Principii. Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...) f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate”.

56. Acest text de lege este clar, nefiind susceptibil de interpretări diferite sau contradictorii, aspect ce reiese din încheierea de sesizare în care instanța de trimitere a interpretat dispoziția legală în discuție, fără nicio dificultate, în legătură cu incidența principiului ierarhizării în materia salarizării.

57. Așadar, verificarea premiselor sesizării relevă faptul că aceasta nu pune în discuție o dificultate de interpretare punctuală a normei de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci urmărește mai degrabă o validare a opiniei exprimate.

58. Prin **sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.071/1/2024**, Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a solicitat instanței supreme să lămurească următoarea chestiune de drept:

a) dacă, începând cu 1 ianuarie 2024, în ceea ce privește modalitatea de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX lit. C din Legea-cadru nr. 153/2017 (în speță, primar și viceprimar), prin „nivelul aferent lunii decembrie 2023”, la care fac referire prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023, se are în vedere salariul minim garantat în plată cu care se face înmulțirea coeficienților aferenți funcției de primar și de viceprimar sau indemnizația lunară a funcției de primar și de viceprimar, care pentru luna decembrie 2023 se determină prin înmulțirea coeficienților aferenți funcției cu salariul de bază minim brut pe țară la nivelul anului 2021?

b) dacă pentru funcționarii publici și pentru personalul contractual din aparatul propriu al primarului și consiliului local din instituțiile și serviciile publice de interes local din subordinea acestora, salarizarea se face astfel încât:

— veniturile salariale să nu depășească indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar;

— veniturile salariale să se încadreze în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

59. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt:

— art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023, în cadrul primei întrebări;

— art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în cadrul celei de-a doua întrebări.

60. Conform art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, „(1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX litera C la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023. (...)

(5) Prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, pentru care nu există funcție similară în plată, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară se stabilește la nivelul reglementat pentru anul 2022 în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la care se aplică prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă, majorat cu 5%.”

61. Potrivit art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 se modifică și se completează după cum urmează:

„1. La articolul I, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

«(6) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la această lege, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2023.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru personalul care a beneficiat de majorarea salariilor de bază prin aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, respectiv aplicarea Legii nr. 371/2023 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul sănătății, precum și pentru personalul din sistemul de justiție pentru care în cursul anului 2023, prin acte administrative ale ordonatorilor de credite, au fost stabilite majorări ale salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, în anul 2024, începând cu data de 1 ianuarie, nivelul salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la nivelul stabilit pentru luna decembrie 2023.»”

62. Chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt clare, nefiind susceptibile de interpretări contradictorii, fiind necesară realizarea unui simplu raționament judiciar, prin analiza sistematică a textelor legale apreciate ca fiind relevante în cauză și ținând seama de succesiunea lor în timp.

63. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 44 din 12 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 19 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să decurgă din interpretarea unei dispoziții legale, iar nu din aplicarea acesteia în circumstanțele particulare ale speței, operațiune ce constituie atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

64. Această constatare este valabilă și pentru situația în care întrebarea face referire la mai multe prevederi legale.

65. Dacă prin sesizarea formulată nu se urmărește însă stabilirea înțelesului sau a conținutului normei, ci, pornindu-se de la un anumit rezultat al interpretării sistematice a dispozițiilor legale, se are în vedere doar aplicarea normei, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie dispusă în cauză, sesizarea este inadmisibilă.

66. În sesizarea ce face obiectul analizei de față, instanța de trimitere nu urmărește identificarea conținutului conceptual al normelor, ci stabilirea modului de aplicare a acestora la situația de fapt din speță, operațiune ce excedează atribuțiile completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

67. De altfel, împrejurarea că instanța de trimitere nu are niciun fel de dificultate în legătură cu interpretarea textelor de lege rezultă cu pregnanță și din conținutul încheierii, în care arată că „nu este vorba despre o sesizare din **inițiativa acesteia**” (într-o înțelegere eronată a obligativității sesizării, indiferent de existența sau inexistența unei chestiuni de drept), precum și din expunerea ulterioară (în completarea încheierii de sesizare) a raționamentului juridic referitor la modalitatea de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, cu luarea

în considerare a succesiunii actelor normative intervenite în materie și corelarea corespunzătoare a acestora.

68. De asemenea, conținutul celei de-a doua întrebări se constituie, de fapt, într-o reluare a dispoziției art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, din care rezultă în mod clar cum trebuie determinat nivelul veniturilor salariale (fără a se depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli), fără a se indica vreo dificultate de înțelegere și interpretare a textului.

69. Prin **sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.099/1/2024**, Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a solicitat instanței supreme să lămurească următoarea chestiune de drept: „recalcularea salariului brut al personalului contractual din cadrul Primăriei Orașului (...), potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. (...), se cuvine tuturor salariaților sau doar celor care au salariile de bază aferente gradației 0, în cazul modificării salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată?”

70. Textul a cărui interpretare se solicită este art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14/30.01.2018, potrivit căruia „În cazul modificării salariului minim brut pe țară, salariile de bază aferente gradației 0 se vor recalcula prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. 1 cu noul salariu de bază minim brut pe țară, stabilit potrivit prevederilor legale”.

71. Acest act este adoptat de o autoritate publică locală, având aplicabilitate teritorială doar pe raza orașului Oravița, fiind un act administrativ cu caracter individual, care nu poate fi, așadar, supus unei dezlegări de principiu din partea instanței supreme.

72. De asemenea, în cazul sesizărilor analizate în prezentul raport, lipsa caracterului real al chestiunii de drept este cu atât mai evidentă cu cât aspectele cele mai importante au fost lămurite prin Decizia nr. 11 din 17 iunie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a statuat că dispozițiile art. I alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, ale art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, care au ca efect plafonarea salariilor și indemnizațiilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, sunt aplicabile și funcționarilor publici și personalului contractual din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, chiar dacă prevederile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu modifică sistemul de stabilire a salariilor de bază din familia ocupațională „Administrație” cuprins în art. 11 din aceeași lege-cadru. Deosebit de relevante sunt considerentele acestei decizii, ce conțin argumente suficient de clare pentru soluționarea problemelor de drept de către instanțele de trimitere, anume paragrafele 77-80:

„Această limitare impusă prin legislația primară nu poate fi ignorată în calculul salariilor conform coeficienților stabiliți prin hotărârile autorităților locale, având în vedere că respectarea principiilor de salarizare prevăzute de legea-cadru impune inclusiv respectarea prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, ce reglementează «principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate», precum și a dispozițiilor art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017 care stabilesc criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu.

Or, respectarea acestui principiu presupune, în concret, respectarea diferențelor între coeficienții adoptați, diferențe care trebuie să se reflecte întocmai în nivelul salariilor calculate pe baza acestora, chiar dacă legiuitorul a plafonat direct doar limita maximă de care trebuia să se țină seama la momentul adoptării respectivelor hotărâri.

Principiul descentralizării și autonomiei locale în ceea ce privește stabilirea cuantumului veniturilor salariale la nivelul autorităților publice locale nu poate deroga de la imperativul respectării principiilor de salarizare prevăzute de legea-cadru, astfel că măsura plafonării acestor venituri rezultată din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 11 și 13 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu art. 6 lit. f) din același act normativ și cu prevederile ordonanțelor anuale de salarizare se impune pentru asigurarea respectării ierarhiei funcțiilor din familia ocupațională «Administrație».

Având în vedere voința legiuitorului de a corela salariile personalului din cadrul organelor administrației publice locale cu indemnizația lunară a funcției de viceprimar sau, după caz, cu indemnizația lunară a vicepreședintelui consiliului județean, în coerență reglementării mai sus indicate, orice creștere

salarială trebuie să se integreze pe deplin acestui sistem de ierarhizare menit să asigure respectarea și altor principii ale salarizării, respectiv a celorlalte repere legale obligatorii în materia salarizării personalului din aparatul administrației publice locale, neputând fi raportată, formal, doar la plafonarea respectivei indemnizații care nu constituie, conform celor anterior expuse, un criteriu singular în algoritmul de stabilire a acestor salarii, cu respectarea, evident, a nivelului creditelor bugetare aprobate.”

73. Din considerentele expuse anterior, ca urmare a constatării neîndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale, în temeiul art. 2 alin. (1) și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și al art. 519 din Codul de procedură civilă, se impune respingerea sesizărilor ca inadmisibile.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Ialomița — Secția civilă privind dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 permit ca salariul de bază corespunzător gradației 0 pentru funcțiile din aparatul de specialitate al primarului să se stabilească la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, indiferent de gradul/treapta profesională deținut(ă) de personal.

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal privind dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. dacă, începând cu 1 ianuarie 2024, în ceea ce privește modalitatea de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX lit. C din Legea-cadru nr. 153/2017 (în speță, primar și viceprimar), prin „nivelul aferent lunii decembrie 2023”, la care fac referire prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023, se are în vedere salariul minim garantat în plată cu care se face înmulțirea coeficienților aferenți funcției de primar și de viceprimar sau indemnizația lunară a funcției de primar și de viceprimar, care pentru luna decembrie 2023 se determină prin înmulțirea coeficienților aferenți funcției cu salariul de bază minim brut pe țară la nivelul anului 2021?

2. dacă, pentru funcționarii publici și pentru personalul contractual din aparatul propriu al primarului și consiliului local, din instituțiile și serviciile publice de interes local din subordinea acestora, salarizarea se face astfel încât:

- veniturile salariale să nu depășească indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar;
- veniturile salariale să se încadreze în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Recalcularea salariului brut al personalului contractual din cadrul Primăriei Orașului Oravița, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Local nr. 14 din 30 ianuarie 2018, se cuvine tuturor salariaților sau doar celor care au salariile de bază aferente gradației 0, în cazul modificării salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

